

**CERTAMEN INTERNACIONAL DE BANDES DE MÚSICA
CIUTAT DE VALÈNCIA 2027**

Informació d'obres obligades

SECCIÓ D'HONOR

Las ruinas circulares de Francisco Coll

SECCIÓ PRIMERA

Sinfonietta of Light de Carlos Pellicer

SECCIÓ SEGONA

Poème du Feu d'Ida Gotkovsky

SECCIÓ TERCERA

FADE de Diego Gimeno Veintimilla

En la **Secció Lliure** no hi ha obra obligada, sinó dos peces de lliure elecció.

SECCIÓ D'HONOR

Francisco Coll

El compositor i director d'orquestra Francisco Coll ha trobat reconeixement i suport entre les principals orquestres i agrupacions del món, entre elles l'Orchestre Philharmonique du Luxembourg, la LA Philharmonic, la City of Birmingham Symphony Orchestra, la Lucerne Symphony Orchestra i el Ensemble Modern. La seua música s'ha interpretat en festivals que abasten des de Aldeburgh, Aix i Aspen fins als BBC Proms, Verbier i Tanglewood, així com en la Phillips Collection. Les seues obres són interpretades per destacats instrumentistes, entre ells Kirill Gerstein, Javier Perianes, Pekka Kuusisto, Sol Gabetta, Augustin Hadelich, Patricia Kopatchinskaja, Sean Shibe i el Quartet Casals.

Nascut a València en 1985, Coll va estudiar en els conservatoris de València i Madrid abans de traslladar-se a Londres, on va estudiar en privat amb Thomas Adès (és, fins a la data, el seu únic alumne) i amb Richard Baker en la Guildhall School of Music and Drama.

Hidd'n Blue, obra d'obertura de concert de Coll, va ser estrenada en 2012 per la London Symphony Orchestra i posteriorment incorporada al repertori de la SWR Sinfonieorchester, la Münchner Philharmoniker i la Cincinnati Symphony.

Va dirigir l'estrena d'*Enemigo del pueblo*, una òpera de duració completa basada en l'obra d'Ibsen, al novembre de 2025 al Palau de les Arts, seguida de noves representacions al Teatro Real al febrer de 2026. En The New Yorker, Alex Ross va descriure Coll com "una nova força creativa de rellevància en el món de l'òpera". El debut a Madrid es va completar amb una exposició de les seues pintures i un cicle dedicat a la seua música de cambra; així mateix, en 2026 va ser un dels compositors convidats de la Phillips Collection. L'òpera de cambra de Coll de 2014, *Café Kafka*, amb text de Meredith Oakes, va ser estrenada amb gran èxit per Aldeburgh Music, Opera North i la Royal Opera, Covent Garden i, posteriorment, s'ha representat al Palau de les Arts de València.

En 2016, Coll va debutar als BBC Proms amb *Four Iberian Miniatures*, per a violí i orquestra de cambra, dirigida per Thomas Adès. Eixe mateix any, *Mural* va ser estrenada per l'Orchestre Philharmonique du Luxembourg sota la direcció de Gustavo Gimeno, que s'ha convertit en un dels principals valedors de Coll. *Turia*, un concert per a guitarra i set intèrprets, va ser estrenat en 2017 per Jacob Kellerman i Norrbotten NEO, sota la direcció de Christian Karlsen; una versió per a guitarra i orquestra de cambra es va estrenar en 2021 en l'Uppsala International Guitar Festival.

En 2018-2019, Coll va ser compositor resident de Camerata Bern, un lloc que va culminar amb l'estrena del doble concert *Les Plaisirs Illuminés*, amb Patricia Kopatchinskaja i Sol Gabetta com a solistes i el mateix compositor com a director. Un concert per a violí per a Kopatchinskaja, encarregat per l'Orchestre Philharmonique du Luxembourg, la London Symphony Orchestra, la Seattle Symphony, la NTR ZaterdagMatinee i la Bamberger Symphoniker, es va estrenar al febrer de 2020. El seu Concert per a violoncel es va estrenar amb Sol Gabetta en 2022 en la Philharmonie de Paris, sota la direcció del propi compositor, i va tindre la seua estrena al Regne Unit en els BBC Proms de 2024, amb la BBC Symphony Orchestra sota la direcció de Tianyi Lu. Una versió revisada del concert per a trombó *Tàpies* s'estrenarà en 2026 amb Ian Bousfield i la Stavanger Symphony.

En 2019 es va convertir en el primer compositor a rebre un International Classical Music Award (ICMA). En 2022 va rebre altres dos: el premi a l'Orquestra i el premi de Música Contemporània pel disc dedicat a la seua obra orquestral. Eixe mateix any, Coll va dirigir la seua pròpia música en la cerimònia de lliurament dels ICMA. *Plaisirs Illuminés*, publicat per Alpha en 2021, inclou el seu doble concert per a Kopatchinskaja i Gabetta, amb Coll al capdavant de Camerata Bern; en 2022 va rebre el premi al concert dels BBC Music Magazine Awards. Un disc dedicat a la seua obra orquestral, amb Gustavo Gimeno com a director, va ser publicat per Pentatone en 2021.

Entre 2018 i 2020, Coll va ser compositor resident de l'Orquestra de València. El seu Concert per a violoncel per a Sol Gabetta es va estrenar amb la Orchestre Philharmonique de Radio France al novembre de 2022, sota la direcció del mateix compositor. En 2024, la London Philharmonic Orchestra i Gustavo Gimeno van estrenar *Ciudad sin sueño*, una nova obra per a piano i orquestra escrita per a Javier Perianes, que va tindre la seua estrena a Amèrica del Nord amb la Toronto Symphony Orchestra i s'interpretarà amb l'Orquestra Nacional d'Espanya en 2027.

Entre 2022 i 2025, Coll va ser soci artístic de l'Orquestra Simfònica del Principat d'Astúries, tant com a compositor com a director; en 2025 van estrenar *Lilith*, que va tindre la seua estrena al Canadà amb la Toronto Symphony Orchestra i Gustavo Gimeno en 2026. Kirill Gerstein va estrenar en 2026 un concert per a piano que va rebre un excel·lent acolliment, amb Simon Rattle i la Bavarian Radio Symphony Orchestra; posteriorment, l'obra va ser interpretada per la Melbourne Symphony i l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó, i serà interpretada per l'Orquestra Simfònica de l'Estat de Sao Paulo i la Boston Symphony.

Francisco Coll està representat internacionalment com a director per Askonas Holt.

Las ruinas circulares

(2026) for symphonic wind band.

El títol procedix directament del cèlebre conte de Jorge Luis Borges, encara que l'obra no pretén narrar-lo ni seguir el seu argument. M'interessa realment l'atmosfera d'idees que el travessa: la circularitat, la memòria, la identitat i la relació entre qui crea i allò que és creat.

En el conte, un home somia i construeix progressivament un altre ésser fins a donar-li vida, per a descobrir que ell mateix és el somni d'un altre. Eixa estructura d'espills, en la qual creador i criatura acaben confonent els seus papers, conté per a mi una cosa profundament musical. Compondre consistix també a construir una realitat que comença a adquirir una vida pròpia. Un creu estar controlant el material, però arriba un punt en el qual ja no sap exactament qui condueix a qui.

Esta idea de circularitat és present en la pròpia construcció de l'obra. El material musical avança i, al mateix temps, torna constantment sobre si mateix, encara que mai exactament de la mateixa manera. El tema principal naix d'una xicoteta cèl·lula de tres notes que reapareix transformada al llarg de la peça, com un record que torna una vegada i una altra sense arribar mai a fixar-se completament. Alguns passatges es construeixen a partir d'una espècie de cànon infinit. El cànon no funciona només com a contrapunt, sinó com una manera de fer que el temps musical torne sobre si mateix en

espiral: les veus es persegüen i se superposen, fent que el material torne mentres continua avançant.

Però hi ha també una dimensió més personal darrere de l'obra: els meus primers passos en la música van ser dins d'una banda, en l'Agrupació Musical L'Amistat de Quart de Poblet, i estan lligats al so tan peculiar d'estes agrupacions musicals. Després de tants anys escrivint obres orquestrals i òperes, vaig sentir que havia arribat el moment d'escriure una obra per a banda simfònica.

En *Las ruinas circulares* he intentat convertir algunes d'eixes experiències en música. La banda no apareix ací com una orquestra sense violins i violes, sinó com un organisme amb una identitat pròpia: físic, espacial, col·lectiu i extraordinàriament ric en possibilitats tímbriques. L'obra comença i acaba amb una fanfàrria, mentre que al llarg d'ella sorgixen també corals solemnes, càntics i danses construïdes sobre ritmes repetitius, d'arrel quasi ancestral, que en la seua combinació adquirixen també una energia pròxima a unes certes músiques urbanes contemporànies. M'interessava explorar eixes diferents masses sonores i fer que distintes perspectives pogueren coexistir dins d'un mateix espai acústic.

Escriure esta obra m'ha ajudat a desbloquejar molts records. Hi ha coses que creiem haver oblidat i que, no obstant això, continuen treballant silenciosament dins de nosaltres. He tingut la sensació que algunes d'aquelles idees que vaig tindre de xiquet han reaparegut, molts anys després, en esta obra.

Francisco Coll, Lucerna, setembre de 2026.

SECCIÓ PRIMERA

Carlos Pellicer Andrés

(Benigànim, València 1977)

És docent, compositor i director. Encara que escriu habitualment per a diferents formacions orquestrals i música per a la imatge, el seu principal treball compositiu se centra en la música simfònica per a banda. Compagina la composició amb la docència i la direcció, i és director titular de la Unió Musical d'Albaida "L'Aranya" (Espanya).

La seua música per a banda està registrada en multitud de CD per importants formacions d'Holanda, França, Espanya i Portugal principalment, distribuïts majoritàriament per l'editorial holandesa Molenaar Edition per a la qual ha treballat publicant molts dels seus treballs i amb qui va editar el seu primer disc monogràfic amb el títol *Flash, the wind music of Carlos Pellicer*. Les seues obres han sigut interpretades per importants formacions en festivals o concursos d'interpretació internacionals com el Conservatori Nacional de Lisboa, Jeju International Wind Ensemble Festival de Corea del Sud, World Music Contest Kerkrade, Federazione dei Corpi Bandística di Trento, CIBM València o Musikfest Baden Württemberg, entre altres.

Ha rebut nombrosos premis nacionals i internacionals de composició. Els més destacats: el segon premi i menció d'honor de la 27a edició del prestigiós Concurs Internacional de Composició Original per a Banda de Corciano (Itàlia) en 2009, el primer premi del mateix concurs en la 29a edició de 2013 i el premi Euterpe de la música atorgat en 2014 per la FSMCV.

Sol ser requerit com a assessor musical en gravacions, per a oferir diferents conferències i xarrades sobre instrumentació o participar com a jurat en diversos concursos nacionals i internacionals. Hi destaca la seua participació com a membre del jurat del Certamen Internacional de Bandes de Música Ciutat de València 2018, el Concurs Internacional de Composició Corciano (Itàlia) i el Concurs Internacional de Composició de Jeju (Corea del Sud) en les seues diverses edicions.

És habitual el seu treball en diferents països, amb bandes professionals o amateurs. El seu treball en l'àmbit de la composició per a instruments de vent metall i percussió li ha portat a rebre encàrrecs i estrenar les seues obres en més de vint països de tot el món, en concursos com el World Music Contest de Kerkrade o el 25 Congr s Federal de la Música 2026 a Suïssa. Ha col·laborat amb la seua música per a formacions i músics internacionals de renom com la Seoul Wind Orchestra, SBO Krezlingen, Belgian Brass, Steven Mead, Pacho Flores, Spanish Brass, Ximo Vicedo, Ricardo Carvalhoso, Ra l Junquera, David Rejano, Toni Scholl, Georg Pranger o Josep Burguera.

Entre el seu ampli repertori per a orquestra de vent, hi destaquen principalment les seues dos simfonies per a gran plantilla orquestral, encàrrecs del Certamen Internacional de Música d'Altea i la Symphonisches Blasorchester Kreuzlingen (Suïssa).

Actualment la seua tasca principal se centra en la docència, la composició i la direcció.

Sinfonietta of Light

Sinfonietta No.2 for wind orchestra. Adaptation of Symphony No. 2, 'Symphonia Luminosa'.

La *Sinfonietta of Light* és una adaptació de la segona simfonia per a orquestra de vent composta per Carlos Pellicer *Symphonia Luminosa* en 2025. La iniciativa naix del comitè organitzador del Certamen Internacional de Bandes de Música Ciutat de València per a l'edició del concurs en 2027 com a obra d'obligada interpretació de la Secció primera. Una adaptació més reduïda quant a duració i instrumentació, però igualment un treball minuciós, tremendament expressiu i poderós al mateix temps. La principal diferència quant a la versió original està en el nombre de moviments, que passa de quatre a tres i transforma este treball en una "xicoteta simfonia", de menor duració (al voltant de 21-22 minuts).

Encara que no és música programàtica ni descriptiva, és només això: música, el concepte de la llum, en les seues múltiples concepcions és l'eix conductor també d'este treball. La velocitat de la llum, la seua capacitat de reflexió de manera infinita, la seua dualitat amb l'ombra (o les nostres ombres), i sobretot la seua incessant condició LLUMINOSA, són les idees bàsiques que servixen per a construir tota la música. La llum, com la música, té la capacitat de demostrar la condició de canvi constant i sobretot fugaç, la bellesa més immensa, i el poder heroic i grandios sobre l'ombra, sobre la foscor.

El material temàtic principal

2025 és l'any que el que es commemorava el 50 aniversari de la mort del compositor, director i pianista soviètic Dmitri Xostakóvitx, un dels músics més importants del segle XX. La seua aportació com a compositor va ser tan immensa i influent, que va arribar també fins a les orquestres de vent, les quals no han pogut deixar d'interpretar alguns dels seus treballs més importants, entre ells la famosa Obertura Festiva Op. 96.

En la *Symphonia Luminosa*, i per extensió en esta *Sinfonietta of Light*, es ret homenatge a este gran compositor i potser, a una de les seues composicions més interpretades. Descobrir els elements de connexió entre esta composició i l'Obertura Festiva, i que servixen alhora d'elements temàtics, és sens dubte el repte més interessant que porta els músics a descobrir moments de molta efervescència musical actual, moments de màxima expressivitat, i per descomptat, altres d'enorme grandiositat orquestral.

Sinfonietta en 3 moviments.

I. REFRACTION AND DANSE

(Lights of our time)

Dels moviments número u i número dos de la *Symphonia Luminosa* (Prism i Dance of Lights), naix esta adaptació en un moviment només, on es fusionen les dos idees temàtiques inicials: la sorprenent propietat de reflexió de llum i el comportament impredecible i fugaç d'esta.

II. GLOOM

(Knowing our shadow)

Reconèixer les nostres ombres és difícil. Trobar les nostres llums, necessari. Este moviment s'endinsa en eixe terreny incert, i a vegades íntim, on la música no descriu, sinó revela.

III. CLARITY (*Eternal light*)

Després d'haver transitat ombres i reflexos, Clarity irromp com una proclamació ferma i contundent del poder de la llum per damunt de la resta. L'energia tímbrica i lluminosa s'eleva cap a un final impactant, trepidant i grandíós.

SECCIÓ SEGONA

Ida Gotkovsky (1933-2025)

Ida Gotkovsky és de nacionalitat francesa i va nèixer i créixer en el si d'una família de músics. En el Conservatori Nacional Superior de Música de París va obtindre nombrosos primers premis. Ida Gotkovsky és coneguda per un gran nombre de composicions, entre les quals es troben obres de música de cambra i simfònica, així com obres instrumentals, vocals i fins i tot líriques. Les característiques personals i l'originalitat formal de les seues composicions li van valdre nombrosos i importants premis de composició, entre ells el premi Lily Boulanger, el premi Blumenthal, el primer premi del Référendum Padeloup, el premi internacional de Divonne-les-Bains, la Medalla de la Ciutat de París, el Gran Premi de Música de la Ciutat de París, dos premis concedits per l'Institut de France, el Golden Rose Award (Estats Units), etc.

La seua fama no va tardar a traspasar les fronteres franceses, i Ida Gotkovsky va passar a ser una figura molt sol·licitada per a formar part, com a membre o presidenta, de nombrosos jurats internacionals. Les seues obres s'interpreten tant a Europa com als Estats Units, la Comunitat d'Estats Independents, el Japó, Àsia i Austràlia. Va ser professora de teoria de la música en el Conservatori Nacional Superior de Música de França.

Totes les seues composicions van ser escrites per encàrrec del govern francès o d'organitzacions estrangeres.

Poème du Feu

Des de les albors de la humanitat, el foc ha sigut objecte d'una veneració especial. Abunden les llegendes sobre el seu origen, i cada una d'elles li conferix un caràcter sagrat; llegendes que fan del foc un vincle entre la criatura i el seu Creador.

Així, la tradició cèltica ens oferix un mite pròxim al de Zoroastre: durant les cerimònies que anunciaven l'arribada del nou any, els homes encenien dos focs. El primer, que havia sigut custodiat i venerat durant tot l'any, arribava a la seua fi, mentre que el segon, seguint un procés ancestral i màgic compost pels dos elements, celeste i terrestre, donava origen al foc nou.

Quan els dos brasers resplendents cremaven amb tota la seua esplendor, tot el poble, homes, ramats i bestiar, desfilava entre els dos focs en una llarga processó: els dos moviments del poema. Tots s'alegraven per haver dominat este do diví.

Esta visió va inspirar la compositora. *Poème du Feu* és una obra original per a gran banda de música i consta de dos moviments.

El primer moviment —*Maestroso*— és un foc de proporcions gegantesques, la font de la vida que ens fa reviure els primers moments de la creació.

El segon moviment —*Prestissimo*—, situat en el cor dels assoliments humans, és una força de revelació, una força impetuosa que eleva l'home a la categoria de demiürg i que culmina en l'apoteosi del foc, complint així el desig de Prometeu.

L'àmbit d'acció d'Ida Gotkovsky transcendix les fronteres del seu país per a projectar-se més enllà, i és això el que explica tan bé la seua declaració de principis:

“Crear una obra universal i assumir la unitat de l'expressió musical a través del temps mitjançant un llenguatge modern i unes estructures rigoroses”.

SECCIÓ TERCERA

Diego Gimeno Veintimilla

Naix a les Alcubles en 2004. Inicia els estudis de trompeta en la Banda Primitiva de Lliria, on rep la beca Pare Antoni al millor expedient. Posteriorment obté els títols d'ensenyances professionals de Trompeta i Piano en el Conservatori Professional de Música de Lliria, amb premi de fi de grau en Fonaments de la Composició.

Continua la formació en el Conservatori Superior de Música de València, on cursa els estudis superiors de Direcció d'Orquestra, Cor i Banda, i també de Composició. Al llarg de la seua formació ha rebut classes de mestres com Voro García, Juan Pablo Hellín, Nadia Stoyanova, Andrés Valero-Castells, José Miguel Fayos, Luis Serrano i Manuel Galduf, entre altres.

En l'àmbit de la direcció, ha exercit com a director convidat de la Banda Filharmònica Ilhense i de la Banda Juvenil Primitiva de Lliria. Així mateix, ha dirigit la banda i el cor del Conservatori Superior de Música de València, i l'orquestra del Conservatori Professional de Música de Lliria.

Com a intèrpret, ha participat en diversos certàmens nacionals i internacionals, entre els quals destaquen el primer premi i menció d'honor en el Certamen d'Altea 2021; el primer premi i menció d'honor en el CIBM València 2022, en la Secció d'Honor; el primer premi i menció d'honor en el Certamen d'Orquestres CaixaBank 2023, i el primer premi en el Certamen de Bandes de Azuaga 2024. En el CIBM València 2025 va obtindre novament el primer premi i menció d'honor en la Secció d'Honor amb la Banda Primitiva de Lliria.

En l'àmbit de la composició, en 2023 obté el primer premi en el Concurs de Composició AETYB, en la categoria d'Ensemble Superior – Tennessee Tech Tuba Ensemble Winston Morris. En 2024 obté el segon premi en el II Concurs Internacional de Composició Emili Giménez Bou, organitzat per l'Ateneu Musical de Cullera, en la modalitat de cor. Les seues obres han sigut estrenades i interpretades a Espanya, Croàcia i Portugal.

FADE

Qualsevol so emés està destinat, inevitablement, a esvaïr-se. O potser no?

A partir d'un material sonor presentat en la introducció, la peça es desplega durant deu minuts continus, sense divisió en moviments. El material es transforma en tots els paràmetres i és explorat a través de les múltiples possibilitats tímbriques de la banda simfònica.

Les successives aparicions s'esvaïxen contínuament, encara que la desaparició mai arriba a ser definitiva. Cada objecte sonor deixa pas a una nova aproximació d'este, i allò que s'extingix en un pla reapareix i es projecta en un altre. A través d'este procés d'acumulació i sostracció, els elements mostrats al començament van adquirint progressivament una dimensió major, fins a construir un tot continu.

Així, *Fade* proposa un procés de transformació i esvaïment en el qual els elements inicials s'expandixen i es relacionen entre si al llarg del discurs sonor.

ANNEX I:

Instrumentacions de les obres obligades per seccions

SECCIÓ D'HONOR

Las ruinas circulares de Francisco Coll (± 23')

Flautí 1, 2	Contrabaixos
Flauta 1, 2	Arpa
Flauta Alto	Piano
Oboé 1, 2	Timbals, rototom (<i>ossia 2 players</i>)
Corn anglés	Percussió 1
Requint Mib	(Tam-tam, rute, bombo de concert)
Clarinet en Sib 1, 2, 3	Percussió 2
Clarinet alt en Mib	(Lira, 3 tins)
Clarinet baix en Sib 1, 2	Percussió 3
Clarinet contrabaix	(Cròtals, qraqeb)
Fagot 1, 2, 3	Percussió 4
Contrafagot	(Campanòleg, 4 encluses afinades, marimba, 4 <i>brake drums</i>)
Saxòfon soprano	Percussió 5
Saxòfon alt Mib 1, 2	(Vibràfon, 2 encluses afinades, 4 plate bells, xilòfon, 3 plats suspesos, 2 woodblocks, 5 tom-toms)
Saxòfon tenor Sib 1, 2	Percussió 6
Saxòfon baríton Mib	(Handbell, 5 gongs d'òpera, 3 plats suspesos, enclusa no afinada o bloc de metall, 4 woodblocks, slapstick/fuet)
•	Percussió 7
Trompa en Fa 1, 2, 3, 4	(Enclusa no afinada o bloc de metall, rute, bombo de concert i drum kit: plat xinés, hit-hat, cortina de bambú, gong d'òpera, 4 tom-toms, bombo kick)
Trompeta en Do 1, 2 (<i>ossia: 1 = tpt. piccolo en A o Bb</i>)	
Trompeta Sib 1, 2, 3	
Trombó tenor 1, 2, 3	
Trombó baix	
Bombardí 1, 2	
Tuba 1, 2	
•	
Violoncels	

SECCIÓ PRIMERA

Sinfonietta of Light de Carlos Pellicer (± 21´ 30")

Flautí	4 Timbals (32", 29", 26", 23")
Flauta 1, 2, 3 (Solo Flauta Alto en mov. I)	Percussió 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7
Oboé 1, 2 (Corn anglés en mov. I, II)	2 Caixes
Fagot 1, 2	Plats de xoc
Contrafagot (*)	3 Plats suspesos
Requint Mib	2 Hit-hat
Clarinet en Sib 1, 2, 3	Plat xinés
Clarinet baix en Sib	Plat <i>Splash</i>
Saxòfon alt Mib 1, 2 (Saxòfon soprano en mov. I y III*)	Plat <i>ride</i>
Saxòfon tenor Sib 1, 2	Bombo de concert
Saxòfon baríton Mib	Tam-tam
•	4 Tom-toms
Trompeta en Do o Sib 1, 2, 3	Congues
Trompa en Mib o Fa 1, 2, 3, 4	2 Bongos
Trombó en Do o Sib 1, 2, 3	2 o 3 <i>Egg Shaker</i>
Trombó Baix	2 Fuets/ <i>Slapsticks</i>
Bombardí en Do o Sib 1, 2	2 Triangles
Tubes en Do, Mib o Sib 1, 2	Cascavells
•	3 Rutes
Violoncel	Campanòleg
Contrabaix	Esquella (greu)
•	Pandereta
Arpa	Shekere
Piano	2 Cabases (metall)
	Enclusa (o similar)
	Joc de cròtals
	Lira
	Vibràfon
	Xilòfon
	Marimba

(*) Opcional

SECCIÓ SEGONA

Poème du Feu d'Ida Gotkovsky (± 14' 45")

Flautí	Trompeta en Sib o Do 1, 2, 3
Flauta 1, 2	Trompa en Mib o Fa 1, 2, 3, 4
Oboé 1, 2	Trombó en Do 1, 2, 3, 4
Fagot 1, 2	Bombardí en Sib o Do 1, 2, 3
Requint Mib	Tuba en Do
Clarinet en Sib 1, 2, 3	•
Clarinet alt (*)	Timbals
Clarinet baix 1, 2	Percussió 1
Clarinet contrabaix	(Caixa, bombo de concert, castanyoles)
Saxòfon alt Mib 1, 2	Percussió 2
Saxòfon tenor Sib	(Plats de xoc, plat suspés)
Saxòfon baríton Mib	Percussió 3
	(Celesta, xilòfon)
	(*) Opcional

SECCIÓ TERCERA

FADE de Diego Gimeno Veintimilla ($\pm 10'$)

Flautí

Flauta 1, 2

Oboé 1, 2

Fagot

Requint Mib

Clarinet en Sib 1, 2, 3

Clarinet baix (*)

Saxòfon alt Mib 1, 2

Saxòfon tenor Sib

Saxòfon baríton Mib (*)

•

Trompes en Fa 1, 2, 3, 4

Trompeta en Sib 1, 2, 3

Trombons 1, 2, 3

Bombardí en Do

Tuba

•

Contrabaix (*)

Timbals

Timbals i cròtals afinats (F#, A, Bb)

Percussió 1

Bombo de concert

Campanòleg

Marimba de 5 octaves

Caixa xinesa

Percussió 2

Tam-Tam xicotet

Caixa / *Snare drum*

Amortidor de cotxe / *Spring coil*

Lira / *Glockenspiel* (sense pedal)

Joc de bongos i toms

Percussió 3

Vibràfon (amb motor)

Tam-Tam gran

Plat suspés "ride" 16"

(*) Opcional